

[Finansministeren.]

gangsmaade, der er fulgt, var den eneste korrekte, nemlig at lade Overførelsen foregaa over Driftsregnskabet, hvorved Driftsregnskabet's Resultat ikke i mindste Maade blev forbedret; men uden Overførelse ingen Nedsættelse af Formue- og Indkomstskatten. Det er, synes jeg, hvad ethvert normalt begavet Skolebarn maa kunne forstaa, saa Udtrykket Trick synes jeg med noget mere Ret kunde være brugt om den Fremgangsmaade, som det ærede Medlem Hr. Hauge her har fulgt, end om min Fremgangsmaade.

Saa siger det ærede Medlem Hr. Stauning med en beklagende Gestus: Sølle 5 Millioner af en Balance paa 319 Millioner, det er det hele Resultat af alt det Postyr. Og det ærede Medlem Hr. Hauge uddyber det jo videre og siger, at saa er det endda købt med en Formindskelse af Kassebeholdningen med ca. 6¼ Mill. Kr. Det er virkelig en letkøbt Argumentation. Som om man ikke meget godt vidste, at de Udgiftsbesparelser, der er gennemført af Regeringen, og som man altsaa kalder for Postyret, først og fremmest skulde bruges til at stoppe de gabende Huller, som der var i min højtærede Forgængers Budget for 1927—28.

Hvor skulde t. Eks. ellers Pengene være kommet fra til at dække den mange Millioner store Merunderbalance paa Statsbanerne, som vilde være fremkommet ganske uden Hensyn til den efterfølgende Takstnedsættelse, vilde være fremkommet ganske simpelt derved, at Indtægten var budgetteret alt for højt. Altsaa uden Hensyn til Takstnedsættelserne vilde der være fremkommet et Merunderskud paa mange Millioner, som selvfølgelig maatte dækkes, men som min Forgænger ingen Midler havde haft til at dække. Endvidere var der ikke paa Finanslovsforslaget anvist nogen som helst Midler til at dække den Nedsættelse af Posttaksterne paa ca. 5 Mill. Kr., som den socialdemokratiske Regering dog selv havde planlagt og fastsat til at skulle træde i Kraft den 1. Januar 1927. Men paa Finanslovsforslaget finder vi ikke Spor heraf, der var ingen Midler her til at dække dette Underskud, thi hele Overskuddet var jo ikke mere end ca. 1½ Mill. Kr.

Desuden var der ogsaa paa andre Punkter budgetteret paa en meget usædvanlig Maade. Jeg skal erindre om den meget betydelige Nedsættelse, der var foretaget paa Krigs- og Marineministeriets Budgetter, uden at man havde den Lovhjemmel dertil, som var nødvendig, og saaledes var det paa forskellige andre Om-

raader. Men det sikre ved Sagen var, at der maatte have været skabt mange Millioner Kroner til Veje. Kun ved jeg ikke, hvorledes den socialdemokratiske Regering vilde have gjort det for at dække det Hul, der var opstaaet.

Det var altsaa det første Formaal med „Postyret“, som de ærede Herrer kalder det, at dække dette Hul. Men dernæst er jo Nedsættelserne paa Udgiftsbudgettet brugt til at gennemføre den store Nedsættelse af Taksterne for Godstrafikken paa Jernbanerne, ca. 15 Millioner, som falder paa det Finansaar her, og mere senere hen, og endvidere til at dække de yderligere Reduktioner af Post-, Telegraf- og Telefontaksterne, som denne Regering foreslog. Endvidere til at kunne overføre Motoromsætningsafgiften med dens ca. 6 Mill. Kr. fra Formueregnskabet til Driftsregnskabet for at kunne anvende dem til Støtte for Kommunerne til Dækning af Bilsliddet paa Vejene. Dette sidste Punkt skulde ogsaa det ærede Medlem Hr. Hauge have tænkt paa, naar han klagede over de 6¼ Mill. Kr.s Forringelse af Kasse- og Regnskabsbeholdningen. Han skulde huske dette og mere til, nemlig at man ikke bør sammenblande Drifts- og Formueregnskabet, efter at vi har faaet den nye Regnskabsform.

Den nye Regnskabsform og den nye Revisionsordning har man ogsaa her under denne Finanslovbehandling fundet Anledning til i høje Toner at rose min højtærede Forgænger for, og man har naturligvis dertil knyttet en Dadel af mig, idet man har sagt — det var vistnok netop det ærede Medlem Hr. Hauge, som sagde det —, at det var dog højest forbavsende, at jeg ikke var faldet paa, at her var noget at rette — det var særlig Revisionsordningen, han talte om —, at jeg ikke havde set, at her var noget forkert.

Men hvordan er det virkelige Forhold? Det virkelige Forhold er, som det for øvrigt ogsaa ved tidligere Lejligheder er blevet anerkendt fra socialdemokratisk Side, at det var mig, som tog Initiativet saavel til den nye Regnskabsordning som til den nye Revisionsordning ved at nedsætte en Kommission til at overveje disse Forhold og med den bestemte Opgave at foreslaa Ændringer i de Retninger, som det ogsaa skete. Jeg skal ikke underkende min højtærede Forgængers Fortjeneste af paa en forstandig Maade at have gennemført disse Resultater, men jeg maa bestemt frabede mig, at man glemmer, at Initiativet er taget af mig, og at man vil paadutte mig